

obsah

Předmluva 5

Úvodní slovo 7

Třicet devět notorických prohřešků:

I. Dotaz na otázku 11

II. Přívlastek neshodný v prepozici 13

III. Cizorodý přívlastek shodný 15

IV. Hyperkorektní slovesné tvary ve třetí osobě plurálu 17

V. Nerozlišená radost a vděčnost 19

VI. Nerozlišený názor a ručení 21

VII. Nezapomínat na střední rod 23

VIII. Zamlžený dvojité zápor 25

IX. Dvojité komparativ 27

X. Přizpůsobení predikce vzdálenosti časovému odhadu ... 29

XI. Nemístné přivlastnění 31

XII. Neopodstatněné odvození doplňku 33

XIII. „Dvacet let nazpět“ 35

XIV. Když dva říkají totéž, není to „to samé“ 37

XV. Nadbytečné předpony u sloves latinského původu 39

XVI. Nic neříkající slovní obraty 41

XVII. Neznalost kondicionálu 43

XVIII. Nešťastná „hrana“ 45

XIX. Pátým pádem voláme 47

XX. Plevelné „napříč“ 49

XXI. Zvratné zájmeno přivlastňovací 51

XXII. Přestaňme zmiňovat, začněme opět říkat 53

XXIII.	Slovesa druhé třídy	55
XXIV.	Jak to máme s „pracemi“	57
XXV.	Je to více než správné	59
XXVI.	Datum jako muzeum	61
XXVII.	Křížení vazeb	63
XXVIII.	Vraťme se k českým frázím	65
XXIX.	Skloňování číslovek	67
XXX.	Důležitý sedmý pád množného čísla	69
XXXI.	Vybydlený dům	71
XXXII.	Zvládneme ještě zvládat problémy?	73
XXXIII.	Umíme ještě vůbec žasnout?	75
XXXIV.	Nebojme se třetího pádu!	77
XXXV.	Čeština nezná člen	79
XXXVI.	Afektovaná intonace	81
XXXVII.	Řečnickovy rozpaky	83
XXXVIII.	Je to málo, nebo hodně?	85
XXXIX.	Kdo jmenuje a kdo je jmenován	87